

Nr 195.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående medgivande, att viss livränta må utgå till änkan Emma Adolfsson; given Stockholms slott den 15 mars 1929.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Vilhelm Lundvik.

Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 15 mars 1929.

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, WOHLIN, BESKOW, LUNDEVIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON.

Chefen för handelsdepartementet, statsrådet Lundvik anför:

I 2 § 2 mom. c i förordningen den 1 juni 1923 (nr 138) angående ersättning av statsmedel för skada till följd av olycksfall, som förorsakats av krigsförhållandena under 1914—1919 års världskrig, stadgades ursprungligen, att, om olycksfallet medfört den skadades död, i ersättning skulle utgivas till den avlidnes fader eller moder, adoptivfader eller adoptivmoder eller, om båda föräldrarna eller adoptivföräldrarna levde, till båda gemensamt, därest de varit av den avlidnes arbete huvudsakligen beroende och annan till livränta berättigad ej finnes, en livränta å ett årligt belopp av 600 kronor. Sedan riksdagen i skrivelse den 30 maj 1924, nr 218, anmält, att riksdagen för sin del antagit förslag till förordning om ändrad lydelse av ifrågakvarande

Bihang till riksdagens protokoll 1929. 1 saml. 163 häft. (Nr 195.)

författningsrum av sådan innebörd, att förberörda livräntebelopp skulle utgå i de fall, där föräldrarna eller adoptivföräldrarna varit av den avlidnes arbete beroende, utfärdade Kungl. Maj:t den 13 juni 1924 i överensstämmelse med riksdagens beslut förordning i ämnet (nr 199).

*Ingiven skrift
från änkan
Emma Adolfsson.*

I en den 27 februari 1929 dagtecknad skrift har Emma Adolfsson i egen-
skap av änka efter sin den 2 i samma månad avlidne make, Leander Adolfsson, anhållit att komma i åtnjutande av den livränta, som tidigare utgått till mannen i anledning av att dennes son, sökandens styvson, Albin Leonard Adolfsson omkommit vid ångfartyget »Norra Sveriges» minsprängning den 7 december 1914. Såsom stöd härför har sökanden anfört, att hon allt sedan den 6 januari 1906 varit i äktenskap förenad med styvsonens fader och vid tiden för styvsonens bortgång givetvis varit i samma grad beroende av dennes arbetsinkomst som fadern, vartill komme, att hon vore nära 68 år gammal samt att hennes hälsotillstånd vore synnerligen klen.

Av ett i ärendet företett läkarintyg framgår, att änkan Adolfsson till följd av njurskleros och betydligt nedsatt syn nu är och för framtiden förbliver oförmögen att genom arbete förvärva sitt uppehälle.

*Riksförsäkrings-
anstalten.*

I ett den 5 mars 1929 häröver avgivet utlåtande har riksförsäkringsanstalten meddelat, att anstalten genom beslut den 27 september 1923 tillerkänt sökandens man en årlig livränta av 600 kronor i anledning av dennes sons död vid förenämnda fartygs minsprängning. Däremot hade sökanden såsom endast styvmoder till den omkomne icke kunnat inbegripas i anstaltens beslut om sagda livränta. Med erinran att i anledning av väckt motion 1925 års riksdag enligt sin skrivelse nr 202 medgivit, att i tvenne fall styvmoder finge tillerkännas den ersättning, vartill hon skulle varit berättigad, därest adoption ägt rum, har anstalten hemställt, att Kungl. Maj:t måtte utverka liknande medgivande i nu förevarande fall.

*Departements-
chefen.*

Även enligt min mening torde i nu ifrågavarande fall föreligga liknande skäl som de, vilka föranledde riksdagens nyssnämnda medgivande. Den omständigheten, att adoption i detta fall icke ägt rum, synes därför icke böra utgöra hinder för att änkan Adolfsson må komma i åtnjutande av den ersättning, vartill hon enligt förordningens bestämmelser i övrigt må finnas berättigad. Såsom i riksdagens förenämnda beslut förutsattes lär emellertid dylik prövning böra i vanlig ordning verkställas av anstalten. Därest ersättning beviljas, torde densamma böra utgå från det under elfte huvudtiteln uppförda förslagsanslaget för ersättning för skada till följd av olycksfall utav här avsedd art.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att änkan Emma Adolfsson såsom styvmoder till avlidne Albin Leonard Adolfsson må tillerkännas den ersättning, vartill hon jämlikt bestämmel-

serna i förordningen den 1 juni 1923 (nr 138) angående ersättning av statsmedel för skada till följd av olycksfall, som förorsakats av krigsförhållandena under 1914—1919 års världskrig, med däri genom förordning den 13 juni 1924 (nr 199) gjord ändring, skulle varit berättigad, därest adoption i förevarande fall ägt rum.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Einar Engelstedt.
